

Inventarizacija vaskularne flore Park-šume Brdo Soline kod Vinkurana

Područje Parka-šume Soline kod Vinkurana uglavnom je šumsko stanište hrasta crnike ili prevladavaju različiti oblici degradiranih stadija hrasta crnike. Većina zaštićenih i zanimljivih biljnih vrsta dolazi na manjim otvorenim površinama koje su ovdje vrlo rijetke te u zoni kamenite morske obale. Opasnost od nestanka zaštićenih i zanimljivih biljnih vrsta, moguć je gubitkom staništa u procesu progresivne sukcesije koja je na području Solina dominantna. Osim toga, nekoliko primjeraka zanimljivih (endemičnih) vrsta koje obitavaju u zoni kamenite morske obale nisu u tolikoj mjeri u opasnosti zbog sukcesije već turizma i njegovog potencijalnog pritiska na te sporadične nalaze tih vrsta. Antropogena (pošumljavana) staništa ili ona nastala procesom sukcesije mogu ostati kakva trenutno jesu ili se sječom dovesti u otvorena staništa, a što će ovisiti o strategiji i planovima Javne Ustanove Kamenjak. Napuštanjem poljoprivrede tj. uzgoja ovaca došlo do znatnog razvoja makije i gariga na užtrb otvorenih pašnjačkih staništa, a procesom progresivne sukcesije razvila se šuma. Mehaničko djelovanje i sječom šume najprije je moguće primijeniti na drvenastim vrstama. Za otvaranje staništa, pogodne su najprije koze koje se mogu podići na zadnje noge i dohvatiti listove, cvjetove i mlade grane grmlja i drveća i na taj način krčiti makiju i garig. Stoka odabire i odgriza ono bilje, koje joj prija, a ostavlja otrovno, bodljikavo ili smrdljivo, koje se tada brzo širi (Horvat 1949). Prejako napasivanje (kravama i ovcama) u svakom slučaju djeluje nepovoljno na razvitak biljnog pokrova i dovodi do velikih promjena, koje mogu u krajnostima dovesti do potpunog uništenja biljnih zajednica (Horvat 1949; Puerto i sur. 1990; Montalvo i sur. 1993). Umjeren pašnjački pritisak pogoduje biljnoj raznolikosti i izravnoj potrošnji dominantnih vrsta, čime se neizravno utječe na kompeticiju biljnih vrsta i poticanje suživota biljaka (Grime 1973; Al-Mufti i sur. 1977).

Paljenje je metoda prilikom koje se na određenim plohama nastoji eliminirati (maknuti) neželjenu vegetaciju. Paljenje ima svojih pozitivnih i negativnih strana. Pozitivno je to što se na vrlo brz način eliminira neželjena vegetacija i otvara stanište za nove vrste. Negativna strana paljenja je radikalno narušavanje bioraznolikosti, a pored toga požari vrlo često mogu izmaći kontroli i proširiti se! Paljenje se preporuča u krajnjoj nuždi, a provodi se samo na ograničenim i zaštićenim plohama.

Niti jedna od ustanovljenih invazivnih alohtonih vrsta nije zabilježena na većim površinama i s velikom gustoćom populacije, stoga posebne mjere za njihovo suzbijanje za sada nisu potrebne.

Ljubičić I. i sur.

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU AGRONOMSKI FAKULTET Zagreb, prosinac 2022.
